

Hospitalita

POKRAČUJEME
V RESTAUROVÁNÍ
BRNĚNSKÉHO KOSTELA

**HOSPITALITA
V DOBĚ KORONAVIRU**

P. GENERÁL JESUS ETAYO

ZDARMA

OBSAH

4 Krátce...

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 5 Ceny Celestýna Opitze přesunuty na příští rok
- 6 Fresky u sv. Leopolda opět září ve své kráse
- 8 Baldachýn se sochou sv. Jana Nepomuckého
- 9 Restaurátorská dílna S:Lukas
- 10 Hospitalita v době koronaviru
- 14 Sbírka na pomoc v boji s koronavirem
- 15 Pomozte nám pomáhat! Tentokrát v Indii
- 18 Milosrdní bratři v srdci Evropy
- 20 Dobrovolníci v roce 2020
- 22 Kulatiny milosrdných bratří

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 25 Význam postu v dnešní době

HISTORIE ŘÁDU

- 26 Tragický osud br. Vojtěcha V. Jíry
- 27 Mysleme na pamětníky našeho národa

SPIRITUALITA

- 28 Strážce stvoření
- 29 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 30 Fratelli Tutti

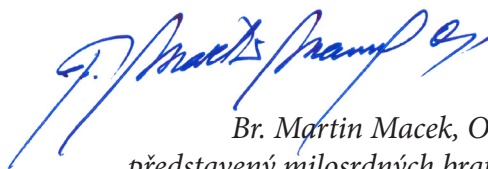

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

mnogo si dnes můžeme koupit. Žijeme v době blahobytu, a přestože je tento rok poznamenán různými zákazy a nařízeními a obchody jsou otevřeny jen v omezené míře, nic hmotného nám nechybí. Snad jen to brouzdání po tržištích a přebírání zboží a zvažování, co potřebuji a co ne. Každopádně všechny naše nesplněné touhy v obchodech si můžeme vynahradiť internetovým obchodem. Zboží nám dovezou až domů a my se pak těšíme z jeho užitku. Ne vše si ale můžeme koupit i přes internet. A to jsou naše mezilidské vztahy. Pán Bůh nás nestvořil pro to, abychom žili spotřebním životem. Ale i jeden z pohledů na naše prarodiče může být, že jsme vlastně již od pradávna k tomu hmotnému velice nakloněni. Adam s Evou měli pomyslné jablko. Co máme my dnes? Každý z nás by mohl dát odpověď, kolik zbytečného kolem sebe má. Z pohledu na mezilidské vztahy dnes zažívá celá společnost veliký půst. Půst od vzájemného sdílení. Nemyslím sdílení na sociálních sítích, ale sdílení tváří v tvář. A tak letošní rok bude pro nás velice významný tím, že si lidstvo více jak kdy dříve uvědomuje hodnotu člověka a hodnotu vztahů. Přestože si tyto hodnoty snažíme připomínat každým rokem v čase Vánoc, letos nám intenzivně chybí. Proto nám všem přeji, abychom se v budoucnu navrátili více z elektronické komunikace do komunikace člověka s člověkem. Ať nám Pán žehná i ve chvílích, kdy si tuto komunikaci nemůžeme dopřát a ať žehná všem, kteří jsou sami. Mysleme na ně.

V modlitbách s vámi

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

I Se zájemci o řád v Tatrách

Krátký mezičas mezi jarní a podzimní „koronavirovou“ vlnou jsme využili k tradičnímu výletu se zájemci o náš řád do Vysokých Tater. Již popáté jsme mladým mužům hledajícím své povolání nabídli možnost prožít alespoň krátký čas s řeholní komunitou. Mimo klášter, ale zato v krásné přírodě, ve vysokých horách, kde člověk je Bohu „tak nějak“ blíž. Během pár dní jsme společně

absolvovali několik výletů, jejichž součástí byla například mše svatá na Rysech, zájemci si vyzkoušeli pomoc druhým formou donesení materiálu na horskou chatu, měli jsme příležitosti pro duchovní rozhovory a mnoho dalšího.

Akci pořádáme každý rok, proto pokud by se už teď chtěl kdokoli předběžně přihlásit na další podobný výlet, je to možné na e-mailu prevor@milosrdni.cz.

I Řeholní kandidatura v Brně

Koronavirus přinutil celý svět, aby změnil své plány a ani běžnému fungování řádů a řeholí se to nevyhnulo. V minulých letech jsme například intenzivně pracovali na projektu jednotného evropského noviciátu v Itálii. V návaznosti na tento plán jsme se v naší provincii zahrnující de facto celou střední Evropu rozhodli pro vytvoření jednotné kandidatury pro naši provincii, a to také v Itálii, aby se zájemci o řád dokázali na noviciát připravit, a to nejen po jazykové stránce.

S příchodem jarní vlny koronaviru a kvůli kritické situaci v Itálii musel být i tento projekt pozastaven, a kandidatura tak v provincii zůstala v našem brněnském klášteře. Konvent tak hostí střeoevropskou kandidaturu. V současnosti máme 2 kandidáty do řádu.

CENY CELESTÝNA OPITZE PŘESUNUTY NA PŘÍŠTÍ ROK

Stejně jako mnozí jiní, i my jsme nuceni operativně se přizpůsobovat aktuální situaci ohledně pandemie šíření koronaviru, která začala na jaře roku 2020. Naše diáře přestaly plnit svoji funkci, musíme plánovat činnosti s možností vize, že se vůbec neuskuteční v námi zvolených termínech a formě.

Koncert s předáním Cen Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a potřebné se měl uskutečnit již po jedenácté v říjnu tohoto roku v Praze v našem kostele sv. Šimona a Judy. Protože se epidemiická situace v naší zemi neustále zhoršuje a Praha patří k nejvíce postiženým regionům, nechceme riskovat možné šíření koronaviru a rozhodli jsme se tento koncert odložit do roku 2021. Jakmile se situace uklidní, nový termín zveřejníme na našich webových stránkách www.milosrdni.cz a ve zpravodaji Hospitalita.

Milé sestry, milí bratři, věříme společně, že pandemie v dohledné době bude ustupovat a život naší společnosti se bude navracet k normálu.

Mysleme v modlitbách především na ty regiony, které jsou touto pandemií nejvíce postiženy, aniž mají dostatečné prostředky ke zvládnutí této zdravotní, ekonomické, ale především lidské krize. Děkujeme za pochopení a přejeme pevné zdraví!

*Br. Martin Macek, OH
provinční delegát
& předseda komise ocenění*

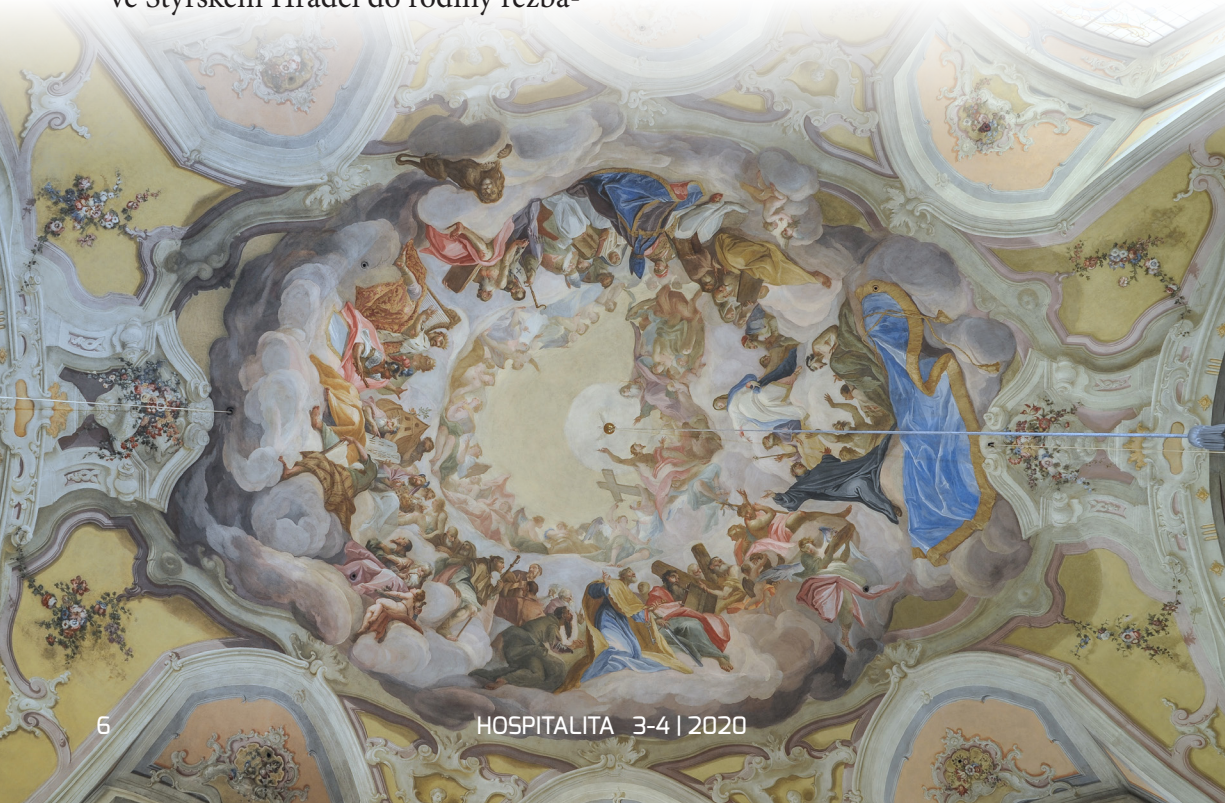

FRESKY U SV. LEOPOLDA OPĚT ZÁŘÍ VE SVÉ KRÁSE

Po dlouhých dvou letech bylo dokončeno restaurování fresek brněnského kostela sv. Leopolda. Nástěnné malby ale také sochy nebyly velmi dlouhou dobu opečovávány, a kvůli tomu potřebovaly profesionální zásah.

Fresky byly vytvářeny mezi léty 1771–1776 rukou Josefa Šterna barokního malíře oltářních obrazů. Ten vymaloval klenby a rovněž dodal obrazy pro hlavní a čtyři boční oltáře. Josef Štern se narodil 7. března 1716 ve Štýrském Hradci do rodiny řezbá-

ře. Josef nastoupil do učení na štafíře (řemeslník zabývající se úpravou plastik, oltářů ale i zlacením a stříbřením) a časem se dostal i k práci na oltářních obrazech. V 18 letech se vydal do Itálie, kde studoval díla starých mistrů. Po návratu ze studií se seznámil s Leopoldem z Ditrichštejna a stal se jeho dvorním malířem. Díky němu se dostal do Čech, kde pracoval na mnoha projektech pro různé kostely a církevní řády. Josef Štern zemřel 1. června 1775 v Brně.

Hlavním námětem fresek je Oslava sv. Jana z Boha, v níž je veleben na nebi v doprovodu svatých a starozákonních postav. Směrem k presbytári je zachycen spolu se skupinkou nemocných sv. Jan z Boha, který svůj pohled obrací k Panně Marii, vedle níž stojí sv. Josef. Po bočních okrajích oblačného prstence doprovázejí zakladatele řádu skupiny světců. Na epištolní straně můžeme spatřit sv. Jakuba, sv. Petra a Pavla, sv. Ondřeje, sv. Jana Evangelistu, sv. Jana Křtitele a na protější straně pak sv. Lukáše a skupinku církevních otců a učitelů. Na oblačné sféře směrem k hudební kruchtě jsou vyobrazeny starozákonní postavy. Spolehlivě lze určit postavu krále Davida, Mojžíše,

Noeho, Adama s Evou a Abrahama se synem Izákem. Vnitřní oválný prstenec tvořený figurami andělů uzavírá nad postavou ústředního světce Kristus s Bohem Otcem. Malba končí v klenbě krucht obrazem Hudební koncert. Na oblacích jsou rozmístěni andělé hrající na housle, gambu, cite ru a příčnou flétnu, dva z nich, patrně zpěváci, drží na klíně graduál.

Kvůli zašlosti kreseb nebylo možné identifikovat všechny postavy, proto je restaurování fresek profesionály, kteří zbavili fresky staletých nánosů nečistot a jiných nedostatků, velice přínosné a důležité pro budoucí studium fresek, při kterém se nám snad podaří identifikovat všechny tváře.

ds

BALDACHÝN SE SOCHOU SV. JANA NEPOMUCKÉHO

Restaurováním fresek nekončí naše snahy o obnovu uměleckých památek v kostele sv. Leopolda. Během podzimu tohoto roku jsme díky finanční podpoře Statutárního města Brna mohli restaurovat i zajímavý architektonický prvek, kterým je baldachýn se sochou sv. Jana Nepomuckého a vitrínou se sochou Panny Marie.

Autorem tohoto díla je stejně jako u ostatních plastických prvků architektury sochař Ondřej Schweigel, dokončeno bylo v 70. letech 18. století. Během posledních staletí pokryla umělý mramor, ze kterého je baldachýn vyroben, vrstva prachu a černé mastné špíny. Tu bylo nutné odstranit a mramorování obnovit a zatmelit praskliny. Stejně tak potřebovaly vyčistit sochy v leštěné běli a dřevěné ornamentální prvky vyžadovaly přezlacení. Celý baldachýn tak nyní září ve své původní čisté podobě.

Práci se zhostila stejně jako u fresek restaurátorská dílna S:LUKAS.

B | R | N | O

S:LUKAS

RESTAURÁTORSKÁ DÍLNA

V letošním roce jsme dokončili dlouhodobou a náročnou restaurátorskou obnovu maleb na klenbě kostela sv. Leopolda v Brně. Na tento projekt jsme se chystali delší dobu a fresky díky práci restaurátorů dnes září ve své původní kráse z konce 18. století.

Práci prováděla místní společnost S:LUKAS s. r. o., která pro Konvent pracuje již od roku 1995, kdy v rámci celkové opravy areálu kláštera nejprve restaurovala malby a mobiliář lékárny, malby ve vstupu do Konventu, oltář v dnešním koncertním sále a řadu dalších jednotlivých děl. Dlouholetá spolupráce dala podnět k tomu, abychom Vám činnost této firmy přiblížili. Založená byla v roce 1991 jako živnost a v roce 1995 se změnila ve společnost s ručením omezeným. Název S:LUKAS je spojen s apoštolem sv. Lukášem, prvním portrétistou Panny Marie, patronem umělců a uměleckých řemeslníků. V rámci tehdejší platné legislativy byla společnost na Moravě první s licencí na obnovu kulturních památek. Díky početnému kolektivu

kvalitních restaurátorů a řemeslníků se působnost firmy velmi rychle rozrůstala, od drobných památek, soch, pomníků, křížů, apod. přecházela ke komplexním opravám objektů včetně jejich interiérů. Součástí každé akce byly rovněž archivní a další potřebné průzkumy, které sloužily ke zpracování památkových záměrů a projektů. Mezi nejznámější akce lze zařadit obnovu baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně včetně veškerých restaurátorských prací v areálu dnešního kláštera augustiniánů, kostel sv. Jakuba v Brně, hrobku Dietrichsteinů v Mikulově, kostely sv. Leopolda v Brně a ve Valticích, Novou radnici v Brně, kašnu Parnas na Zelném trhu, morové sloupy v Ivančicích, v Mikulově nebo v Blučíně. Kromě stavebních akcí je třeba připomenout i několik realizací restaurátorských, obnovu pozdně gotického tzv. Světelského oltáře v Adamově, Stříbrného oltáře v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně nebo svatostánku v kostele sv. Leopolda tamtéž. Součástí aktivit majitelů firmy je rovněž výstavní a publikační činnost.

HOSPITALITA V DOBĚ KORONAVIRU

Rozhovor s generálním převorem
br. Jesus Etayem

Tiskové středisko italské konference biskupů se rozhodlo oslovit představené řeholí a kongregací působících v Itálii v oblasti zdravotnictví a sociálních služeb s prosbou o rozhovor o tom, jak jejich společenství prožívala a prožívají náročné období pandemie COVID-19. Mimo jiné byl osloven i náš generální představený br. Jesus Etayto. Rozhovor vedl ředitel tiskového střediska Riccardo Benotti.

Jak se změnila vaše řádové aktivity v péči o nemocné?

V této nouzové situaci se milosrdní bratři a naši spolupracovníci ještě více než je běžné postavili do první linie jako doplňující složka italského národního zdravotního systému, jako odpověď na zdravotní potřeby populace nejenom v Itálii, ale i na mnoha dalších místech na celém světě. Od začátku nouzového stavu všechna naše zařízení aktivně pracovala na přeorganizování jednotlivých oddělení tak, aby byl dostatek lůžek

pro nakažené COVID-19, ale stejně tak abychom ochránili a zajistili bezpečnost našich hostů před rizikem nákazy. To všechno v duchu solidarity a hospitality, s první myšlenkou na naše pacienty. A nejedná se jenom o nemocnice v první linii boje s koronavirem, jako jsou naše Nemocnice svaté Rodiny v Erbě či svatého Petra v Římě, které obsloužili velké počty nakažených koronavirem, ale stejně tak se jedná o pobytové či rehabilitační zařízení, které náš řád provozuje. Jenom v Lombardii samotné se staráme o 1000 pacientů v našich psychiatrických zařízeních.

Řád v Itálii, ale i na dalších místech ve světě, musel projevit především svoje organizační schopnosti. Bylo potřeba poskytnout všem našim zaměstnancům, pacientům a hostům nezbytné ochranné pomůcky. To byla skutečně velká výzva vzhledem k aktuálním limitům trhu a výroby. V každé naší provincii byla zřízena krizová skupina, která koordinovala všechny kroky na denní bázi, často musely jednat přes videokonference a podobně. Videokonference obecně byly zavedeny

jako běžný režim naší komunikace ve snaze o omezení cestování a kontaktů mezi naším personálem. Vyvinuli jsme procesy, které jsou schopny odpovídat na mimořádné situace epide-

mického charakteru, ty nám teď zůstanou pro případné podobné situace v budoucnu. Museli jsme se znovu naučit naše „mendikantství“ (pozn. řád milosrdných bratří patří k řádům žebračským), skrze naše fundraisingové schopnosti jsme museli pokrýt zvýšené náklady na péči, které tato krizová situace přinesla. Velkou pozornost jsme také museli věnovat duchovním a náboženským potřebám našich pacientů a personálu, který v těchto situacích duchovní péče samozřejmě funguje úplně jinak, než je běžné. Mnoho kněží, jáhnů a pastoračních pracovníků stálo po boku zdravotníků v první linii, aby byli blízko nemocným, poskytli případně svátosti, ale především nabídli podporu duchovní a psychickou.

Kolik pacientů s COVID-19 prošlo vašimi zařízeními?

Přesné počty nakažených celkově bohužel zatím neznáme. Nemocné COVID-19 jsme ale hospitalizovali

v našich zařízeních různě v Evropě, především v Německu, ve Francii, v Rakousku, Portugalsku, Maďarsku a dalších zemích. Na jiných kontinentech, v Americe, v Asii a v Africe. U nás bylo zatím jen pár případů, které náš řád musel přímo řešit.

Byli i někteří z vašich spolubratří nakažení koronavirem?

V Itálii jsme měli jenom jeden pozitivní případ u jednoho z našich starších spolubratřích, ten musel být hospitalizovaný. A pak jedna řeholnice, která pracuje v naší nemocnici. Oba se z nákazy zotavují.

Globálně máme zatím 45 potvrzených případů na COVID-19 u našich spolubratřích. Většina z nich se již uzdravila nebo se zotavují, ale bohužel 5 našich starších bratřích zemřelo, čtyři ve Španělsku a jeden ve Francii.

A mezi spolupracovníky a kolegy se jedná o zhruba 500 případů nákazy. Dva spolupracovníci zemřeli, jeden v Itálii, druhý v Kolumbii. Ostatní jsou již vyléčení nebo se ještě léčí.

Věnovali jste nějakou zvláštní péči vašemu zdravotnickému personálu?

Snažili jsme se všemožně projevovat především vzájemnou blízkost a sounáležitost v naší hospitalitní rodině a podporovat je, jak jen to bylo možné, v jejich každodenních potřebách.

Je potřeba si uvědomovat, že naši spolupracovníci jsou také naši zaměstnanci a cítíme tak zodpovědnost za to, jak se jim daří. Dle aktuální situace bylo třeba upravovat pracovní smlouvy podle místa působení a pracovní pozice. Některé naše provincie přišly s návrhy na posílení institucionální a společenské důvěry. V zemích, kde byla karanténa nejprísnější, bylo potřeba myslet na to, aby rodiny našich zaměstnanců měly dostatečný příjem. Naše pastorační týmy měly hodně práce, zajímaly se

o naše spolupracovníky, přijímaly od nich požadavky na řešení jejich potřeb, pomáhaly překovávat obtížné okamžiky. V jiných částech světa s více potížemi jsme poskytovali členům naší hospitální rodiny (spolupracovníkům a dobrovolníkům) například potravinovou či jakoukoli jinou pomoc podle potřeby.

Co to znamená být řeholníkem zasvěceným službě nemocným a potřebným v takovéto pandemii?

Tato pandemie velice otřásla naším řeholním životem. Strávili jsme mnoho času uvažováním o významu naší přítomnosti po boku našich nemocných a personálu v těchto dnech. A výrazněji než obvykle se projevila naše identita jako zasvěcených osob ve službě hospitality. Ne všichni měli možnost sloužit v našich zařízeních, být přítomni u nemocných, a to kvůli věku nebo onemocnění, ale všichni spolubratři věnovali velkou pozornost tomu, co se v našich zařízeních děje, byli v nich přítomni svojí modlitbou, duchem, anebo přicházeli s nápady, jak se s pandemií vypořádat.

Někteří z nás se podíleli na řešení této nouzové situace na organizační a manažerské rovině, jiní přímou službou lidem. Zejména bych chtěl vyzdvihnout naši nejmladší komunitu v evropském noviciátu v Brescii, kde bratři pokračovali v díle služby

lidem na okraji společnosti, bezdomovcům a přistěhovalcům.

Tato epidemie nám připomněla, že musíme mít otevřené oči potřebám každé doby, že musíme sledovat, co se děje ve světě zdravotní péče, která se stále vyvíjí a s každou krizí přichází nové výzvy. Mohu potvrdit, že jsme v těchto dnech pocítili to, co nám odkázal náš zakladatel sv. Jan z Boha a co nám každý den připomínají naše konstituce: věrnost slibu hospitality nás zavazuje k tomu, abychom zůstali po boku nemocných i v nebezpečí smrti.

(pozn. red.: rozhovor byl veden v září roku 2020)

SBÍRKA NA POMOC V BOJI S KORONAVIREM

V polovině března tohoto roku jsme vyhlásili sbírku na pomoc pro naše řádové nemocnice v Itálii, které bojovaly a stále bojují s koronavirem. Od té doby se podařilo vybrat přes šest milionů korun. Díky nim jsme do našich nemocnic v Itálii, a jelikož to bylo potřeba, tak i ve Španělsku, mohli dopravit několik dodávek zdravotnického materiálu a potřebných přístrojů, které na jaře zoufale chyběly.

Seznam materiálu, který jsme díky našim dárcům nakoupili a do nejvíce postižených oblastí poslali, naleznete na našem webu. Sběrka však pokračuje a i nadále ji chceme nechat otevřenou pro případ potřeby. Nikdo dnes totiž s jistotou nedokáže říct, jak

se situace bude vyvíjet, s jakou intenzitou mohou přicházet další vlny, dokud nebudeme mít účinnou vakcínu a proočkovanou kritickou část populace. A proto musíme být připraveni a dárcovské konto na boj s koronavirem tam, kde to ve světě bude aktuálně potřeba, udržujeme otevřené.

Chcete-li přispět, můžete využít číslo konta **19-1341663309/0800** s variabilním symbolem **2020**.

Za všechny dary mnohokrát děkujeme a chceme všechny dárcy ujistit, že do poslední koruny budou použity tam, kde to bude nejvíce potřeba, na pomoc těm nejohroženějším.

POMOZTE NÁM POMÁHAT! TENTOKRÁT V INDII

Indie zažila v posledních letech velký hospodářský rozmach, těžila z něho však jen malá část obyvatel. Téměř 20 % ze všech 1,38 miliard Indů nadále žije v extrémní chudobě. A koronavirová krize situaci ještě zhoršila.

Zhruba polovina populace pracuje v zemědělství, práce je zde tvrdá a příjmy nízké. Mnoho mladých lidí se tak stěhuje do velkých měst podle toho, kde je zrovna potřeba pracovníků. Odhaduje se, že 40 milionů Indů takto neustále sezónně migruje. Nemají trvalé bydliště a stěhují se tam, kde je zrovna práce. Mnozí ve městech poskytují jednoduché služby, žijí v chatrčích nebo spí na ulici.

Situaci těchto lidí velmi zkomplikovala koronavirová pandemie. Když Indie zavedla zákaz vycházení v rámci boje proti šíření nemoci, byli tito lidé postižení obzvlášť. Ze dne na den zůstali bez příjmu a museli se vrátit na venkov, často pěšky třeba i stovky kilometrů. Ani tam ale většina z nich práci nenašla. Stejně zoufalá a beznadějná je pak situace ve velkých slumech, zejména v Novém Dillí či v Kalkatě.

Na straně chudých a potřebných

Už více než 50 let stojí milosrdní bratři na straně všech chudých a nemocných v Indii. Řád založil svoji první tamní nemocnici ve vysokých horách v Kattappaně ve státě Kérala. Pomohli jim právě chudí lidé z nížin, kterým zde bratři dali práci. Vyčistili lesní oblasti, aby se mohlo začít stavět. Práce to sice nebyla lehká, ale jejich rodiny tak získaly živobytí. To, co v těchto místech chybělo, byla právě lékařská péče. Nejbližší nemocnice do té doby byla 5 hodin cesty autem, a tak němečtí milosrdní bratři vybrali zrovna toto místo pro novou nemocnici. Od té doby byla nemocnice několikrát dostavována, přidávala se různá oddělení podle potřeby, a dnes tak čítá 450 lůžek různých specializací.

Odsud pak milosrdní bratři rozšiřovali své dílo i do dalších míst v několika dalších indických státech. Řád tak všeho všudy provozuje dvě všeobecné nemocnice, centrum pro léčbu duševních chorob, tři domovy pro seniory, hospic, centrum pro nemocné HIV/AIDS, několik

ambulancí, zdravotních středisek, školu pro děti a dospívající s kognitivními poruchami, vysoké školy pro vzdělání zdravotních sester, farmaceutů a speciálních pedagogů.

Za zvláštní zmínku stojí speciální školství, které v Indii milosrdní bratři propagují a sami jednu školu pro žáky s kognitivními poruchami provozují ve městě Vellor v Keralě. Zkušenosti z posledních 22 let jasně ukázaly, že zavedený systém vzdělání výrazně zvyšuje kvalitu života dětí, které školou prošly. I proto se snaží bratři a spolupracovníci tento projekt nadále rozšiřovat a nabídnout své služby stále většímu počtu dětí se zdravotním postižením, s poruchami autistického spektra, zpožděným vývojem a dalšími speciálními potřebami. Nejedná se ale pouze o vzdělá-

vání, ale i o léčebnou a terapeutickou péči těmto dětem.

Podpora z Evropy

Milosrdní bratři zde působí v úzké spolupráci s velkým množstvím spolupracovníků, kteří se nechali spiritualitou řádu inspirovat. Jsou však finančně závislí na pomoci především z Evropy, jelikož místní zdravotní či školský systém není schopen financování našich zařízení pokrýt. Proto se i naše provincie snaží každoročně alespoň trochu finančně pomoci.

Na pomoci se můžete podílet i Vy, a to přes naše konto (viz předposlední strana časopisu), do zprávy pak, prosíme, napište INDIE. Za jakékoliv dary mnohokrát děkujeme!

vp, bv

ŘÁDOVÁ ZAŘÍZENÍ INDICKÉ PROVINCE

1. Kattappana, Kerala

Všeobecná nemocnice
Centrum duševního zdraví
Zdravotnická vysoká škola
Farmaceutická vysoká škola
Domov důchodců
s pečovatelskými službami
Knihovna
Obchod s devocionáliemi

2. Velloor, Kerala

Speciální škola pro děti a mládež
Hospic a pečovatelský dům
Pedagogická (speciální) vysoká škola

3. Poonamallee, Chennai, Tamil Nadu

Dům pro seniory
Ambulantní centrum

4. Trichy, Tamil Nadu

Hospic pro nemocné s HIV/AIDS

5. Deshagon, Madhya Pradesh

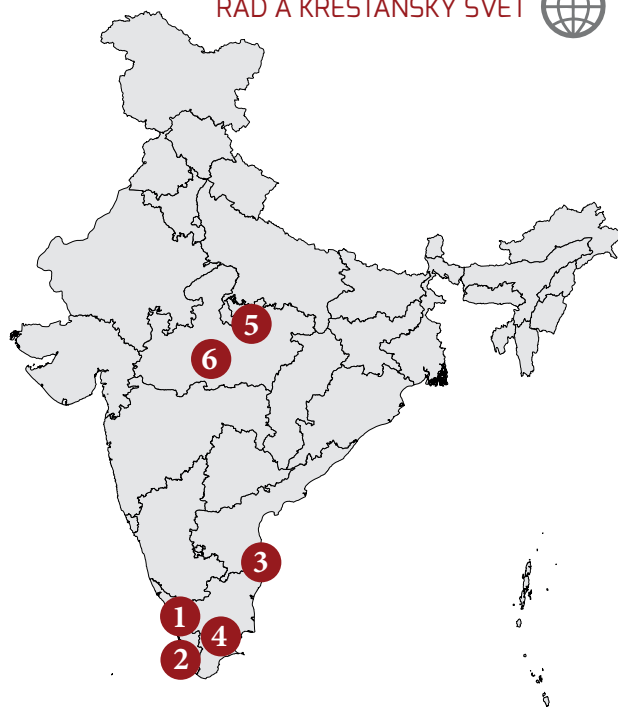
Zdravotní středisko

6. Khandwa, Madhya Pradesh

Všeobecná nemocnice

7. Mauritius

Domov důchodců
s pečovatelskými službami

MILOSRDNÍ BRATŘI V ČÍSLECH

Milosrdných bratří je na celém světě dle posledních statistik 1025. Jejich průměrný věk je 60 let. Žijí ve 177 komunitách na všech kontinentech (95 v Evropě, 18 v Asii, 23 v Africe, 36 v Americe a 5 v Oceánii). Řád je rozdělen na 22 provincií, 1 generální a 6 provinčních delegatur, včetně naší

českomoravské, která je součástí provincie rakouské. Ta zahrnuje i provinční delegatury slovenskou a maďarskou. Dohromady je v naší provincii 29 bratří se slavnými sliby, 3 se sliby časnými a 2 obláti. Na celém světě provozují bratři 403 apoštolských děl (nemocnice, pečovatelská, sociální či zdravotní zařízení, školy a další).

MILOSRDNÍ BRATŘI V SRDCI EVROPY

Českomoravská provinční delegatura našeho řádu, která je dnes součástí provincie rakouské, má jednu z nejdelších tradic poskytování zdravotní a sociální péče založené na spiritualitě sv. Jana z Boha. V roce 1605 zde byl založený první řádový konvent severně od Alp, a to konkrétně ve Valticích na jižní Moravě. Odsud se milosrdní bratři rozšířili do Rakouska, Polska, Německa a dalších evropských zemí. Na území dnešního Česka pak vzniklo dalších 7 konventů a nemocnic. Jeden z nich i v Praze na nábreží řeky Vltavy.

Historie Nemocnice Na Františku sahá až do roku 1354, což z ní dělá jednu z nejstarších a nepřetržitě fungujících nemocnic ve střední Evropě, pokud ne v Evropě celé. Impulz k její stavbě dal první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic a v roce 1368 založil císař Karel IV. nadaci, která měla za úkol chod nemocnice financovat. Naš řád nemocnici provozoval od roku 1620 po porážce protestantského hnutí v bitvě na Bílé hoře. Sám císař Ferdinand II. si přál, aby tato nemocnice přešla pod správu milo-

srdných bratří. Takže tento rok si připomínáme výročí 400 let od příchodu našich bratří do Prahy. Význam nemocnice s příchodem řádu výrazně vzrostl, příkladem může být rok 1847, kdy zde milosrdný bratr a lékař Celestýn Opitz provedl první operaci v narkóze v Evropě s použitím éteru. Díky tomu je považován za zakladatele anesteziologie. Později na začátku 20. století zde pak vzniklo první anesteziologicko-resuscitační oddělení v tehdejším Československu.

Rozvoj nemocnice pokračoval až do 2. světové války, a dále pak do roku 1948 kdy si komunisté uzurpovali moc v Československu. Nemocnice byla zkonfiskována, milosrdní bratři byli doslova vyhnáni a nemocnici převzali do správy zaměstnanci loajální režimu.

Bohužel ani po samotové revoluci v roce 1989 řádu nemocnice vrácena nebyla, dodnes je provozována městem, ale stále patří k významným součástem zdravotního systému hlavního města Prahy.

Pouze kostel svatých Šimona a Judy byl opět vrácen milosrdným bratřím v rámci první vlny restitucí hned porevoluci. Ten ale už od 50. let minulého století, kdy ho komunisté proměnili na skladiště, nesloužil liturgickým účelům. Nebyl tak uchráněn ani přes svůj historicko-kulturní význam, na zdejší varhany zde například hrály takové osobnosti jako Mozart či Haydn. Až v 80. letech si úředníci všimli, že je škoda tohoto prostoru, a tak bylo rozhodnuto o přebudování kostela na koncertní sál pro účely Symfonického orchestru hl. města Prahy – FOK. V průběhu rekonstrukce ale přišla revoluce a kostel (bez nemocnice) byl vrácen zpět do vlastnictví milosrdných bratří, proces přestavby byl už ale příliš daleko. Stejně tak šance na návrat milosrdných bratří do Prahy kvůli nevrácení nemocnice byla velmi malá. A tak bylo rozhodnuto přestavbu dokončit a kostelu tak dát toto nové využití. Kostel dodnes slouží orchestru FOK. Pevně věříme, že v rámci možností je to nejlepší možné řešení, protože obecně kláštery a nemocnice byly vždy místy, kde se snoubily

myšlenky spirituality, medicíny, etiky a umění, a dohromady sloužily k upevnění zdravých morálních hodnot ve společnosti. Umění a hudba má pak dozajista ozdravující účinky na duši člověka, a tak poslání kostela i dnes naplňuje podstatu našeho řádu.

Během posledních několika let jsme ale pracovali na další významné změně, kterou je předání kostela do vlastnictví města, stejně jako tomu bylo v případě nemocnice. Důvodem je zajištění kulturního rozvoje tohoto místa, které začíná vyžadovat různé rekonstrukce a další práce, což pod vedením města, které zřizuje samotný orchestr FOK, bude značně jednodušší a hlavně logičtější. Finance získané z převodu budeme moci použít na rozvoj našich vlastních služeb na jiných místech, především v Brně, kde dnes sídlí naše komunita a kde plánujeme naše služby v duchu našeho zakladatele sv. Jana z Boha nadále rozšiřovat.

Uzavírá se tak velká kapitola naší historie, ale jsme přesvědčení, že se podařilo zajistit kontinuitu myšlenek služby a zdraví společnosti i jednotlivců i do budoucnosti a bude to ku prospěchu všech.

vp

DOBROVOLNÍCI V ROCE 2020

Oproti předchozím letům realizace projektu dobrovolnictví v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně byl rok 2020 velmi odlišný. Z důvodů opatření proti šíření koronaviru v NMB Brno byl i dobrovolnický program po většinu roku značně omezen v rámci snahy o minimalizaci množství lidí, kteří se v nemocnici pohybují. Hospitalizovaní pacienti patří v drtivé většině případů k nejrizikovějším skupinám.

V plné míře tak dobrovolnictví fungovalo pouze první dva měsíce v roce a v omezeném režimu v průběhu letních měsíců. Ve zbytku roku byl v nemocnici vyhlášen zákaz návštěv. Realizace programu v podobě, ve které byl naplánován, tedy nebyla možná.

Přesto naši dobrovolníci během této krátké doby, kdy jim bylo dovoleno nemocné navštěvovat, dokázali nemocným poskytnout skvělou službu formou návštěv, rozhovorů, společného hraní společenských her, malování, předčítání knih a podobně. Vypovídá o tom i níže uvedená statistika. Za zvláštní zmínku rozhodně stojí tzv. „pojízdná dobrovolnic-

ká kavárna“ v rámci které vyjíždějí dobrovolníci s vozíkem k pacientům a nabízejí jim kávu zdarma. Je to skvělá příležitost k rozhovoru a káva pacientům vždy udělá velikou radost. Dobrovolníci tak dělají radost i pacientům, kteří by je jinak například k hodinovému rozhovoru odmítli.

Přestože velká část naplánovaných aktivit, například školení dobrovolníků v různých činnostech, které by mohli při dobrovolnické službě využít, nemohly proběhnout, považujeme i letošní rok, co se dobrovolnictví týče, v rámci možností za úspěšný.

Hlavně se nám ale ukázalo, jak může být dobrovolnictví přínosné při léčbě pacientů. Projevilo se to především v krátkém období po první „koronavirové vlně“, kdy několik dobrovolníků opět začalo docházet za nemocnými, na kterých byla znát velká vděčnost, že za nimi konečně někdo mohl přijít a že je ve společnosti stále velké množství lidí, kteří mají ochotu pomáhat druhým. Rádi bychom totiž zmínili zajímavou skutečnost, že množství lidí, kteří se nám letos přihlásili s nabídkou dobrovolnictví

v nemocnici, bylo výrazně větší než v předchozích letech. Většinu z nich jsme bohužel museli z výše zmíněných důvodů odmítnout, někteří však skutečně mohli být k pomoci v nemocnici přijati. Jelikož však vedení nemocnice rozhodlo, že lidé pracující v nemocnici v tomto náročném období musí mít alespoň dohodu o provedení práce, nebyli tak tito zájemci o dobrovolnictví zařazeni přímo do dobrovolnického programu, přesto mohli pomáhat. Jednalo se především o lidi se základním zdravotním vzděláním či kurzem z oboru.

Jsme tedy přesvědčeni, že dobrovolnictví v nemocnici má velký smysl a jsme tak odhodláni v projektu pokračovat, jakmile to bezpečnostní epidemická opatření dovolí.

vp

STATISTIKA ROKU 2020

- * Počet aktivních dobrovolníků: 17
- * Zájemci o dobrovolnictví: 45
- * Počet odpracovaných dobrovolnických hodin: 82
- * Počet dobrovolnických návštěv u pacientů/seniorů: 43
- * Počet kontaktů s pacienty/seniory: 98
- * Počet výjezdů kavárny: 11
- * Počet pacientů, kterým dobrovolníci připravili nápoj: 315
(Počet kontaktovaných pacientů je v případě pojízdné kavárny daleko větší, neboť ne každý kontaktovaný pacient si nápoj přeje nebo může například ze zdravotních důvodů přijmout.)

KULATINY MILOSRDNÝCH BRATRŮ

Rok 2020 byl skutečně bohatý na kulatá životní výročí některých našich spolubratří v rakouské provincii. Životy pěti, kteří oslavili šedesáté, sedmdesáté nebo osmdesáté narozeniny, si v krátkosti dovolujeme představit.

Všem přejeme vše dobré, požehnání od Pána a ochranu Panny Marie na přímluvu sv. Jana z Boha!

Br. Paulus Kohler (70 let)

Bratr Paulus se narodil 29. září 1950 v Deutschlandsbergu. Stejně jako vícero jeho spolubratří, i on řád milosrdných bratří poznal ve studentském domově Juvenat v Grazu. Pro vstup do řádu se rozhodl ve svých 17 letech. Vystudoval ošetrovatelskou školu a management zdravotnictví. Velmi brzy získal praxi na mnoha nemocničních odděleních a stejně tak v řeholním životě mu byla svěřena pastorační úloha na různých úrovních, byl například magistrem kandidátů, noviců i scholastiků. Díky bohatým zkušenostem byl už ve svých 33 letech jmenován převorem

konventu a ředitelem nemocnice v St. Veit an der Glan. V roce 1992 převzal stejné úlohy ve vídeňské řádové nemocnici. V letech 1998 až 2007 byl provinciálem rakouské provincie. Současně vedl nemocnice a léčebné domy v Salzburgu a v Schärdignu. Od roku 2010 pak působil v Kainbachu u Grazu, v Grazu v nemocnici na Marschallgasse a ve Vídni. Od roku 2018 je převorem v Kainbachu, ale zároveň je zodpovědný za nemocnici v St. Veit an der Glan a je členem dozorčí rady nemocnice sester alžbětinek v Klagenfurtu, kterou řeholnice provozují spolu s milosrdnými bratry.

Br. Matthias Meczywor (70 let)

Po svém dubnovém výročí 50 let od svých řeholních slibů slaví br. Matthias další velké jubileum, a to své 70. narozeniny. Br. Matthias je původem z Burgenlandu. Milosrdné bratry poznal v Juvenatu, v internátní škole řádu v Grazu-Eggenbergu. V době slibů mu bylo 18 let. Dostal vzdělání v ošetrovatelství a následně pracoval v řádových nemocnicích v Grazu a ve Vídni. Poté byl vybrán, aby se stal magistrem postulantů a noviců. Od roku 1986 pak pracoval v řádové nemocnici v Linci. V letech 1992 až 1995 vedl nemocnici v St. Veit an der Glan, kde mimo jiné dohlížel na stavbu nové budovy. Jeho další kroky vedly opět do Grazu, tentokrát do nemocnice na Marschallgasse, kde se opět chopil mnoha stavebních projektů. Od roku 2014 je zpět v Linci a působí jako první rada rakouské řádové provincie.

P. Imre Kozma (80 let)

P. Imre Kozma se narodil 4. června 1940 nedaleko města Győr v Maďarsku. Vystudoval teologii a v roce 1963 byl vysvěcen na kněze. Poté 36 let pracoval v různých farnostech, kde cítil vedle pastorační péče silnou touhu po práci sociální. V Budapešti založil centrum sociální pomoci potřebným lidem, které se v roce 1989 stalo místem, kde byla znovuoobnovena maltéžská humanitární pomoc. O několik měsíců později se také stalo důležitým místem pomoci občanům tehdejší NDR, kteří přes Maďarsko utíkali na západ. Do řádu milosrdných bratří vstoupil P. Imre v roce 1998. Díky svému organizačnímu talentu významně přispěl k rekonstrukci řádu v Maďarsku po desetiletích komunismu. V současné době je provinčním delegátem a převorem budapešťské komunity.

P. Pio Moravy (80 let)

P. Imre Moravy se narodil 12. července 1940 v Maďarském Szencu. Navštěvoval benediktinskou střední školu v Györu, kde také absolvoval kněžský seminář. Vysvěcený byl v roce 1963. Poté byl kaplanem v různých farnostech v Pécsi a později dokonce generálním vikářem diecéze. Od mládí toužil stát se řeholníkem, ale v době komunismu byly všechny řády v Maďarsku zrušené. Teprve po pádu totalitního režimu dostal možnost následovat své povolání. Vstoupil do řádu milosrdných bratrů a přijal jméno Pio. První sliby skládal v roce 2000 a slavné v roce 2003. Od té doby opět působí v Pécsi, kde milosrdní bratři provozují nemocnici pro dlouhodobě nemocné a hospic. Je zodpovědný za místní konvent a věnuje se pastorači. Velkou pozornost věnuje především lidem bez domova. Sdružením „Ars Humanica

Hungarica“ byl oceněný především za organizaci potravinového boxu pro lidi bez střechy nad hlavou, do kterého lidé potraviny nosí a lidé bez domova si dle potřeby potraviny mohou brát.

Br. Gerhard Kovács (60 let)

Bratr Gerhart Kovács se narodil 28. června 1960 v Budapešti a po škole pracoval jako mechanik. Vystudoval inženýrskou vysokou školu a absolvoval vojenskou službu. Poté se vrátil ke své původní práci, ale zároveň začal pracovat i na svém osobním životě.

Přestěhoval se do malé vesnice u jezera Balaton. Zde našel víru. Při hledání duchovního společenství, kde by se mohl realizovat, narazil na internetu na milosrdné bratry. Slavné sliby skládal v roce 2011 a od té doby pracuje jako ošetřovatel v řádové nemocnici v Budapešti.

VÝZNAM POSTU V DNEŠNÍ DOBĚ

Dnešní konzumní doba stále více a více lidí v bohatších částech světa táhne k přesycenosti jak společenské, tak tělesné. Nezměrné možnosti spotřeby nás nutí zamýšlet se nad naším životním stylem a přehodnocovat ho. Adventní či předvelikonoční půst má sice náboženské kořeny, ale nyní se opět dostávají do života naší současné kultury pro touhu po zpomalení, redukování nepotřebného či reflexi více než kdy dříve.

„To, co jíte, by mělo být vaším lékem,“ už na konci 19. století učil Sebastian Kneipp. A tato jeho myšlenka je stále aktuálnější, protože pokud jsou nám kalhoty stále těsnější, nejedná se pouze o kosmetický problém. Přibývající kilogramy totiž výrazně ovlivňují nejenom naši figuru, ale především zdraví. Půst je tak skvělý nástroj samoléčby. A dokud se naše tělo nenaučí vypořádat se s postem, nebude schopné vypořádat se ani s nadbytkem stravy.

Více než hubnutí

Půst ale není jenom o hladovění a znamená daleko víc než pouhé hubnutí. Půst je totiž dobrovolná abstinence od pevné stravy po přesně danou dobu, mělo by být doprovozené cvičením a ideálně i relaxací a jakousi „duchovní obnovou“. Dobrovolné zřeknutí se jídla by tedy mělo mít omlazující a hlavně regenerační účinek. Medicína pozitivní vliv postu potvrzuje stále jednoznačněji a chápe ho jako svého druhu „uzdravující šok“ pro tělo. Spouští řadu příznivých biochemických reakcí, stimuluje se speciální čistící mechanismy, kterými se likvidují nežádoucí látky v těle, spouští se obnovný proces buněk a mnoho dalších blahodárných procesů.

Na rozdíl od diety tedy není půst jenom o hubnutí, ale především o detoxikaci, vylučování nežádoucích látek a regeneraci celého organismu, včetně jeho psychické a duchovní stránky.

(Kurhaus Schärding)

TRAGICKÝ OSUD BR. VOJTĚCHA V. JÍRY

Václav se narodil 3. prosince 1790 v Katusicích u Mladé Boleslavi. Vystudoval gymnázium a jako mladý muž vstoupil do řádu. Když mu bylo téměř 20 let, prošel obřadem oblačků, při němž přijal řeholní jméno Vojtěch.

Po složení slavných slibů v roce 1813 byl vybrán jako „sběrač“. Sběrač (collector) byla velice důležitá pozice pro financování špitálu, jež zajišťovala peněžní a naturální sbírku. Vybraní bratři dostávali na starost různé velké okrsky, ve kterých chodili dům od domu a dostávali od štědrých dobrodinců naturálie a peníze. Podle období byly sbírky zaměřeny na různé komodity (obilí, máslo aj.).

Bratr Vojtěch byl velice schopným, a tak byl přeložen do Vídně, kde zastával pozici viceprokurátora, při které se staral o finance konventu. V roce 1816 byl vysvěcen v Záhřebu na kněze. Vojtěch byl ještě několikrát převeden pod různé konventy (Praha, Vídeň), což byla zcela běžná praxe, která se u tohoto řádu prováděla. Na rozdíl od ostatních, kde mniši slibovali věrnost konkrétnímu domu, milosrdní bratři slíbili věrnost řádu, a tak byli přesouváni mezi domy, když bylo potřeba. Vojtěch zastával funkci magistra noviců ve Valticích (1822) a v Bratislavě (1825), než byl při provinční kapitule ve Vídni roku 1828 zvolen sekretářem provincie, kterým byl do osudného dne 28. listopadu 1831.

Toho dne se vydal úředně do Bratislavy společně s provinciálem Jeremiášem Schoberem a vídeňským převorem Chrysogonem Pischem. Cestovali v uzavřeném kočáře a po cestě navštívili faráře Františka Schadenberga. Od něj vyrazili pozdě a k Bratislavě přijeli, když už se stmívalo.

Dunaj byl v té době rozvodněný a silnice byla zatopena. Při hledání jiné cesty potkali pasáčka, který je navedl bohužel špatným směrem. Jejich kočár strhl rozbouraný proud a následně se převrátil. Jediní, kteří se dokázali zachránit, byl kočí a převor Pisch. Sotva si zachránili svůj vlastní život, ale jakmile se dostali na břeh, tak se vydali oka-

mžitě hledat pomoc v nedaleké vesnici. Záchranná skupina dorazila bohužel už pozdě a mohla vytáhnout již jen bezvládná těla provinciála a jeho sekretáře. Těla byla vystavena v bratislavském konventu a 30. listopadu pohřbena do řádové hrobky.

ds

MYSLEME NA PAMĚTNÍKY NAŠEHO NÁRODA

Listopad je tradičně měsícem, ve kterém myslíme mimo jiné zvláště na válečné veterány, na pamětníky dob minulých, na ty, kteří v minulosti trpěli, abychom my mohli žít v lepším světě, ve svobodě a demokracii.

I přestože zažíváme nelehké časy a naše modlitby míří především ke zdravotníkům bojujícím s koronavirem a k nemocným, vzpomeňme v těchto dnech i na ty, kteří v minulosti pomohli tvořit dnešní identitu a paměť našeho národa.

Právě tito starší lidé jsou často tou dnes nejohroženější skupinou, která potřebuje pomoc druhých. Společnost Post Bellum prostřednictvím

své aktivity Paměť národa pomáhá válečným veteránům a pamětníkům. Zajišťuje jim s dobrovolníky a pomocníky například obědy, nákupy, vyzvedávání léků a umožňuje seniorům tolik potřebný mezilidský kontakt telefonicky nebo písemně.

Pokud byste chtěli i Vy této aktivitě pomoci, na webu <http://www.den veteranu.cz/> najdete všechny informace, jak pomoci finančně, či osobně.

STRÁŽCE STVOŘENÍ

„BŮH VIDĚL, ŽE JE TO DOBRÉ.“ (GEN 1, 25)

papež František

Bible začíná tímto vlídným Božím pohledem na stvoření. Od lidí přes vody plné života, stromy, které přináší ovoce, až po zvířata, která obývají společný domov, vše je v Božích očích vzácné a vše dává člověku, aby o stvoření pečoval.

Ten však na tento vzácný dar zareagoval hříchem, nesoběstačností, touhou po vlastnictví a vykořisťováním. Egoismus a sobectví změnily stvoření ve svět soupeření a bojů. Samo stvoření se tak dostává do nebezpečí. To, co bylo dobré v očích Božích, se stalo něčím „užitečným“ v ruce člověka. Škody na životním prostředí se v posledních desetiletích dalece zvětšily: neustálé znečišťování přírody, intenzivní spalování fosilních paliv, nešetrné zemědělství, odlesňování... globální teploty rostou a měli bychom být v pohotovosti. Zvětšuje se intenzita a frekvence extrémních meteorologických jevů a desertifikace postihuje ty nejzranitelnější v chudých

částech světa. Tají ledovce, potýkáme se s nedostatkem pitné vody na stále více místech, oceány jsou plné plastových odpadů a živočichové trpí množstvím mikroplastů... vytvořili jsme klimatickou krizi, která představuje vážnou hrozbu pro přírodu a život, včetně životů nás samotných.

Kořenem tohoto problému je to, že jsme zapomněli, čím jsme: jsme stvoření v obrazu Božím, jsme povoláni žít jako bratři a sestry, všichni máme jeden společný domov.

Nejsme stvoření k tomu, abychom žili každý sám za sebe jako jednotlivé bytosti, které se chovají jako páni, ale máme žít ve společenství lidí a přírody, které láskyplně spojuje náš Stvořitel. Přišla chvíle, abychom znovu poznali naše povolání Božích dětí, abychom byli bratry a sestrami sobě navzájem, abychom byli strážci stvoření.

Přišel čas, abychom se zamysleli nad naším životním stylem, nad našimi každodenními volbami co a jak budeme jíst, jak a kam budeme cestovat, kolik spotřebujeme vody a energie, kterou často používáme neopatrně

a získáváme škodlivě. Rozhodněme se pro změnu, přijměme jednodušší a ohleduplnější životní styl!

Každý člen společnosti nese zodpovědnost za tvorbu a ochranu našeho společného domova, který zahrnuje vše na tomto světě. Prosím, spojme se v modlitbě a odhodlání, začneme se o stvoření starat zodpovědně.

Pane, „který miluješ život“ (Kniha moudrosti 11, 26), dej nám odvahu konat dobro, aniž bychom čekali, až začnou druzí, aniž bychom čekali, až bude pozdě.

Z DOPIŠŮ SV. JANA Z BOHA Z 2. DOPIŠU VÉVODKYNI DI SESSA

„Zamyslím-li se dobře, pak náš život v tomto exilu a slzavém údolí není nic jiného než nekončící boj, neboť jsme stále ohrožováni třemi smrtelnými nepřáteli: světem, ďáblem a tělem... Přitahují nás svými lákavými svody, bohatstvím a sliby dlouhého, bezstarostného života, říká: Jdi, odej se rozkoším, dokud jsi mladý, až zestárneš, pak se můžeš kát a zpytovat svědomí...“

FRATELLI TUTTI

ENCYKLIKA PAPEŽE FRANTIŠKA

Nová encyklika papeže Františka o bratrství a sociálním přátelství *Fratelli Tutti* vychází v českém jazyce jako tištěná kniha. Z italštiny ji přeložil doc. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L. a vydává ji Karmelitánské nakladatelství.

Hlavním tématem encykliky *Fratelli tutti* je „sociální přátelství, které nikoho nevylučuje“ a „bratrství otevřené pro všechny“. Papež František nejprve neobvykle přesně a v souvislostech reflektuje nezdravé tendence v současné globalizované společnosti, politice, hospodářství

a médiích. Na jedné straně vidí bezbřehý individualismus, ztrátu smyslu pro společné dobro a vylučování starých, nemocných či nenarozených z našeho obzoru, na straně druhé bezmezný konzum, magickou víru v to, že trh vyřeší sociální a ekonomické problémy, nebo sílící nacionalismus a populismus v politice.

Papež ovšem nezůstává jen u kritiky. Jako muž naděje povzbuzuje křesťany i všechny lidi dobré vůle ke vzájemnému setkávání a rozvíjení vztahů uvnitř menších i větších společenství.

Solidarita, jež dbá na potřeby chudých a zranitelných, souvisí s objevením chuti lokálního, lidových hnutí i dobrých sousedských vztahů. Nově promyšlena jsou i velká témata, jako je digitální propojenost současného světa, vlastní kulturní a náboženská identita otevřená druhým, nepřípustnost trestu smrti nebo role OSN tváří v tvář válkám, terorismu a obchodování s lidmi.

Na závěr vyzdvihuje papež základní lidské právo – svobodu náboženského vyznání pro všechny – i potřebu dialogu mezi náboženstvími. Dialog neznamená a priori kompromisy ani zakrývání svého nejhlubšího přesvědčení. Spíš naopak: „Vždyť čím je naše identita hlubší, pevnější a bohatší, tím budeme schopnější obohacovat druhé z toho, co je nám vlastní.“

Tištěnou encykliku Fratelli Tutti je možné od 13. ledna objednat zde: <https://ikarmel.cz/produkt/fratelli-tutti>

Cena: 134,- Kč

(cirkev.cz; Monika Klimentová)

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Vít Pospíchal
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

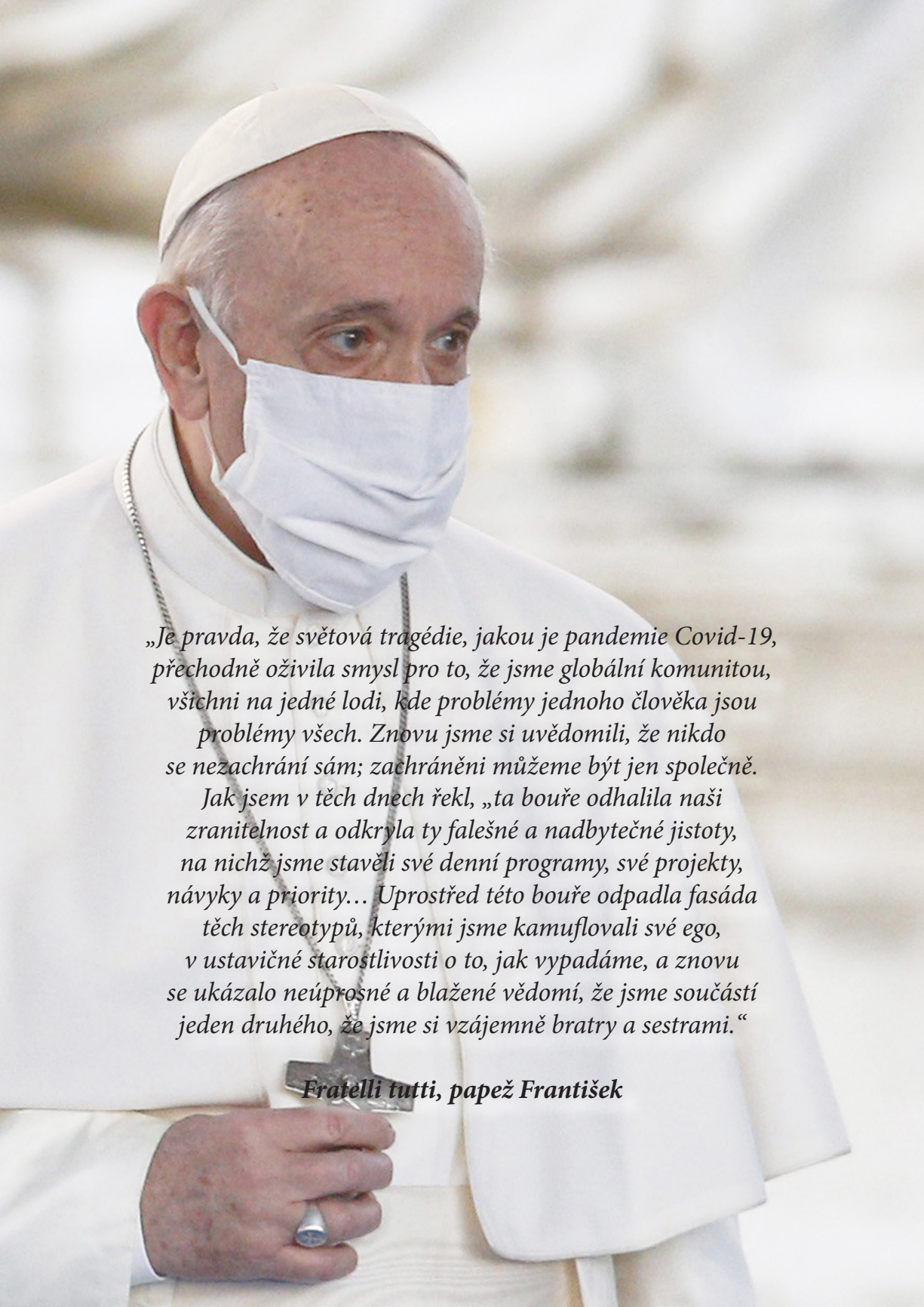
Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

A close-up photograph of Pope Francis. He is wearing his traditional white papal attire, including a zucchetto and a pectoral cross. He is also wearing a white surgical face mask that covers the lower half of his face. He is looking slightly to his right with a thoughtful expression. The background is a soft, out-of-focus light color.

„Je pravda, že světová tragédie, jakou je pandemie Covid-19, přechodně oživila smysl pro to, že jsme globální komunitou, všichni na jedné lodi, kde problémy jednoho člověka jsou problémy všech. Znovu jsme si uvědomili, že nikdo se nezachrání sám; zachránění můžeme být jen společně.

Jak jsem v těch dnech řekl, „ta bouře odhalila naši zranitelnost a odkryla ty falešné a nadbytečné jistoty, na nichž jsme stavěli své denní programy, své projekty, návyky a priority... Uprostřed této bouře odpadla fasáda těch stereotypů, kterými jsme kamuflovali své ego, v ustavičné starostlivosti o to, jak vypadáme, a znovu se ukázalo neúprosné a blažené vědomí, že jsme součástí jeden druhého, že jsme si vzájemně bratry a sestrami.“

Fratelli tutti, papež František